

ЕСЕНЬ

Тихо ронятъ се листата,
пѣятъ тѣжна пѣсенъ,
вечъ пристигна на земята
жълтокоса есенъ!
Вредомъ волно тя зашета,
въ мракъ сж небесата,
а надъ ширнитѣ полета
бисеръ лѣй росата.

Глѣхнатъ роднитѣ баири,
глѣхнатъ долинитѣ;
вѣтърътъ страхотно свири,
пѣе въ равнинитѣ.
И разнася надалече
своята буйна пѣсенъ:
стѣгайте се всички вече;
вънъ е есенъ, есенъ!

Недѣлчо Тинчевъ

ПИСМО СЪ СЕЛЪМ

Бате Гого,
какъ желая
да си съ мене!
Гостъ ела ни,
есенъта е
златно време!

Сладки думи
тукъ не мога
да намѣря
да опиша,
бате Гого,
гроздобера.

Цѣлъ день скърцатъ
по полята
вредъ колитѣ,
днесъ сж сити
и децата
и вработитѣ.

И за зимъсъ
си сушиме
ний гроздове.
Царевици —
пъкъ ще има
съсъ кошове.

Вечеръ огънь
си кладеме
по полята,
жълти тикви
си печеме
ний децата.

Чакаме те,
остави ги
градоветѣ!
Не забравяй!
Много здраве,
съ поздравъ: Цвѣти.

Лжечаръ Станчевъ